

Европска комисија покреће поступак против руског енергетског концерна Газпром због монополистичког понашања на тржишту. Европска унија у томе следи и сопствене стратешке интересе.

„Најпре Гугл, а сада и Газпром“ – то је једна од најчешћих формулација о „чуварима здраве конкуренције“ из Европске уније који се „супротстављају гигантима“ као што су два поменута концерна. Комесарка ЕУ за конкуренцију Маргрете Вестагер већ је покренула поступак против концерна Гугл који је оптужен за монополистичко понашање и коришћење свог положаја за недозвољено стицање предности на тржишту. Она сада прети и руском енергетском концерну Газпром да ће морати да плати милијарде као казну ако се испостави да је у осам источноевропских земаља ЕУ изоловао тржиште гаса и подигао цене те сировине. Брисел говори о казни која би могла да износи до десет процената годишњег оброта Газпрома, што би тренутно било 6,9 милијарди евра. Формална жалба послата је Москви. Газпром одлучно одбацује наводе ЕУ и говори о противмерама које би могао да предузме уколико Европска комисија буде упорна у својима намерама.

То је опомена „која би убрзо могла да се претвори у црвени картон“, пише портал радија Дојчландфунк: „Јер, ако та предузећа (Гугл и Газпром) не буду сарађивала, Европска комисија би могла да и драстично новчано казни или чак затражи да промене своје пословање. При томе не мора да води рачуна о политичким обзирима, јер Брисел ту није завистан од сагласности парламента ЕУ или држава-чланица [...] Али, комесарка ЕУ се креће у простору који није ослобођен политике. Због тога је њен претходник на функцији Алмунија, одлуку о покретању таквог поступак против Газпрома био одложио

на неодређено време. Шпанац очигледно, ионако затегнуте односе између ЕУ и Русије, није хтео да додатно оптерећује. Вестагерова наступа много самопоузданије.“

„И поред тога, досије Газпром је врло политизован. Ту је најпре централна економска улога овог државног концерна у Русији. Казне или услови које би могао да поставља Брисел би болно погодиле ту важну машину за новац. А самим тим и Кремљ. С друге стране, многе земље ЕУ су и даље екстремно зависне од руских испорука гаса. Руски председник Владимир Путин је енергетском политиком увек следио и геостратешке циљеве. Украјина је прекидима у испоруци гаса стављана под политички притисак, баш као и Запад. Истовремено је Путин енергетском политиком покушавао да подели Европску унију, последњи пут – приликом њених санкција Русији због кризе у Украјини.“

„Другим речима: покретањем поступка против Газпрома, комесарка ЕУ за конкуренцију напада – хтела она то или не – и важан инструмент руске спољне политике.“

„Додуше, и Комисија следи јасне интересе“, пише дневник Шпигел онлајн: „једна од њених главних циљева је Европска енергетска унија. Она би требало да наредних година ослободи континент зависности од руског гаса. При томе јој чак ни пословање са аутократијама као што су Азербејџан и Туркменистан не представља табу [...] Вестагеровој ће бити потребна упорност, јер је одговор из Москве стигао врло брзо. Газпром је назвао оптужбе неоснованим, а руски министар спољних послова је чак оптужио Брисел за повреду споразума о партнерству. Он је рекао да је иницијатива Маргрет Вестагер спорна чак и у редовима саме Европске комисије.“

(Дојче веле)